

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

758 CERTAMEN SS. MART. PAMPHILI, &c.
 & sanguine refecit: & ecce, sumpto epulo illo ce-
 lesti, mox beatum Creatori suo spiritum tradidit.
 Corpore eius honorifice sepultura mandatum, con-
 structo desuper nobili coemeterio, anniuersaria
 natalis eius commemoratione illustratum fuit. In-
 de verò è dicto coemeterio ad basilicã Vaticanam
 translatum honorificentissimè asseruatur.

Baro. Tom. 1
 Annal. An-
 no Christi
 69-

I V N I V S.

CERTAMEN SS. MARTY-
 RVM PAMPHILI, VALENTIS,
 PAVLLI, SELEVCI, PORPHYRII, THE-
 ODVLI, IVLIANI ET SOCIORVM.

*Ex eo quod est per Eusebium Ca-
 sariensem.*

Iunij 1.

AGNVM hîc & gloriosum pro-
 fectò oculis nostris offertur spe-
 ctaculum, Pamphili & sociorum
 virorum admirabilium, nam facti
 neruorù vel vocum cantus, plu-
 rium sonorum varietate tempera-
 tus suauiter aures animumque oblectat: ita virtus
 in duodenario hoc martyrum numero, in quibus
 iusdem virtutis splendor, æquali inæqualitate, ma-
 rifice congruit, non potest non animos nostros, sua
 admiratione defixos, ad se rapere, & summa quàm
 voluptate perfundere. Sunt enim hic adolescentulus
 simul & senes, serui simul & liberi, eruditi & rudi-
 des, obscuri generis homines, vt multis videbatur,
 & gloria insignes, fideles simul cum catechumenis
 & diaconi cum presbyteris: qui omnes tanquam in
 lapide

sapientissimo musico, nempè Dei verbo vnigeni-
to, variè pulsati, clarissimos numerososq; & con-
sonos admodum, in iudicijs, sonos ediderunt.

Inter quos Pamphilus & fortitudine & sapien-
tia primus, Caesariensium ecclesiae ornamentum,
presbyterij honore insignis, ex Berythensium ciui-
tate oriundus, omnibus diuinarum humanarumq;
rerum disciplinis egregiè imbutus, à carnis mun-
dique illecebris semper se illibatum conseruauit.
Cumq; & generis dignitate & diuitiarum gloria
exillaret plurimum, delicias respuens, amplissi-
mas possessiones, praediaq; sanè luculenta, pau-
peribus distribuit: & multò antè, quàm ad hoc cer-
amen veniret, vitæ asperitate, egregium se Deo
martyrem exhibuit.

Pamphilus
escomio.

Distribuit
sua paupe-
ribus.

Secundus autè post ipsum Valens senili pruden-
tia vir, canicie ornatus, ipsoq; aspectu venerandus
diaconatus, in Eliensium ecclesia officio cù laude

Valens mar-
tyr Diaco-
nus.

primaria fungebatur. Tertius verò erat Paulus, ex
Berythensium ciuitate oriundus, vir acerrimus &
spiritu feruens, qui etiam in martyrio per cauterij
tolerantiam suscepit certamen confessionis. His
in carcere duobus annis squallore contritis, mar-
tyrij occasio fuit Aegyptiorum quinque aduen-
tus, qui post grauem afflictionem è metallis di-
missi, cum domum reuerterentur, in ingressu por-
tae Caesariensium à custodibus quinam essent, &
vnde venirent, interrogati sunt. Cumq; qua erant
animi fortitudine nihil celarent, sed intrepidè se
Christianos esse faterentur: perindè ac malefici, in
ipso furto deprehensi, statim cathenis vincti sunt.
Indè ad Praesidem adducti & in carcerem coniecti,
sequenti die, qui quartus decimus erat Kal. Mar-
tij, vna cum Pamphilo & socijs, Firmiliano obla-

Paulus Iama-
nites.

Martyres
quinque
Aegyptij.

ri sunt. Ille autem Aegyptiorum solum periculum
faciens, omni ratione ante tormenta eos exercuit.
Atque eorum quidem principem cum adduxissent,
studiosè de nomine & patria quesuit. Ille verò ce-
lestem Hierusalem patriam suam omniumq; Chri-
stianorum esse respondit. Iudex autem cogitatio-
ne ac mente humi defixus, quam illa ciuitas el-
set, & ubi terrarum sita accuratè perscrutari coepit:
& illatis tormentis urgere, vt verum sine ambagi-
bus fateretur. Existimabat enim tyrannus ciuitatem
illam Romanis inuestitam, summum esse Christia-
norum robur. Vnde animi dubius instabat vehe-
menter tormentis, & curiosè de ciuitate illa He-
rusalem multa inquirebat. Cum autem adolescen-
tem diu flagellis caesum, nullo modo ab animi con-
stantia, & ab ijs, quae prius dixerat, dimoueri posse
cerneret, capitis eum sententia damnauit: reliquos
que Aegyptios simili palaestra exercitos idem sup-
plicium iurare fecit.

Deinde ad Pamphilum transiens, percunctatus
est ab eo, num tantis supplicijs, quae mente oculisque
in alijs hauserat edoctus sanioribus statueret pare-
re monitis. Cum verò ab vnoquoque eorum resposum
praclaris martyribus dignum accepisset, a
eos similiter capitis sententiam tulit. Aderat tunc
ibi Porphyrius, spectatae indolis adolescens, non
totos octodecim annos natus: qui vt primum
aduersus dominum suum cognouit sententiam, in
media multitudine exclamans: Rogo, inquit, vt cor-
pora humi mandentur. Iudex autem quavis fer-
agrestior, eam vocis libertatem indignissime to-
rens, Porphyrium corripit totisque viribus a torto-
ribus cruciari iubet. Cum verò sacrificare praesens
recusaret, ferro viscera ossaque scrutari, & lanam
tormentis

Nora respō-
sum marty-
ris.

Pamphili
caedes.

Porphyrius
adolescens
inlignis.

Immani-
sime torque-
tur

tormentis exagitata pilorum textis atteri ac deinde, lento & molli igne, generosum martyrem tor-
 reri iubet. Licebat videre Porphyrium, instar inui-
 si athletæ, corpore puluerulentum, vultu læto, a-
 nimoque exultanti, ad mortem progredi. Cumque
 ad rogum appropinquaret, eadem animi alacritate
 in, in medias flammæ ingressus, nos ac fami-
 liares suos consolabatur: ac tandem Christi Iesu
 nomine, sine intermissione, inuocato, lætus, marty-
 rij palmam apprehendit. Atque hic quidem cum
 morte Pamphili consummationem, postremus acces-
 sisset ad certamen, prior, è corpore excessit ad Do-
 minum.

Cōburitur.

Eo hoc modo coronato, Seleucus lætabundus, Seleucus cō-
 Pamphilo foelicem eius exitum nunciauit: cumq; przhendi-
 sculo salutasset martyres, compræhensus ilicò à
 militibus, capitis supplicio affectus est. Is erat è
 Cappadocum regione oriundus, & præclara mili-
 tæ virtutis indicia, in Romano exercitu, varijs
 signatibus ornatus, ediderat. Quinetiam statu-
 ra, viribusque & magnitudine corporis, reliquos
 omnes longe superabat: ipso quoque aspectu, tam
 propter magnitudinem animi, quàm corporis pul-
 chritudinem, omnibus erat admirabilis. Atque in
 principio quidem persecutionis, varijs in certami-
 nis, iam admodum clarus euaserat. Postquàm au-
 tem militia separatus fuit, totum se ad pietatis stu-
 dium appulit: prorsus vt pupillorum & viduarum
 sollicitudinem gereret, & paupertate alijsq;
 similibus oppressos mirificè recrearet. Quam
 merito dignus habitus fuit, ea martyrij co-
 ronam, quàm vno & eodem die athleta, decimus, for-
 titur viriliterq; apprehendit.

Seleucus cō-
 przhendi-
 tur.
 Eius enco-
 mion.

Seleuci deinde vestigijs insticit Theodulus, vir
 Bbb 5 & mo-

Theodolus
senex eximi-
us.

& morum grauitate & cana prudentia admodum
venerandus, qui primum honoris locum inter Pre-
fidis seruos & morum & ætatis gratia, & maxime,
propter beneuolentiam, qua trium filiorum patet
suos complectebatur, obtinuerat. Is autem, quod
exemplo Selenci, properantes ad certamen marty-
res, osculo salutasset, ad Dominum adducitur. Cru-
cique affixus martyrium subiit.

Iuliani præ-
sians virtus.

Cum post hos, vnus adhuc restaret Iulianus, is
ea ipsa hora, qua peregrè veniebat, ne ingrederet
quidem ciuitatem, statim, vt erat ex itinere lassus,
ad certaminis locum perrexit, visaque sanctorum
corporum hinc inde strata, vnumquodque eorum
peramanter amplexibus strinxit & fuis, præ ga-
udio, lachrimis rigauit. His pietatis operibus inter-
tutum comprehendunt lictores, adductumque ad præ-
fidem, ex eius mandato, lento igni subijciunt.

Comburni-
tur.

Iulianus verò incredibili gaudio, inter ipsas flammis
exultans, magnaque voce, Deo, qui tantis eum bonis
dignatus esset, gratias agens, in choros martyrum
assumptus fuit. Erat autem is quoque genere Cappadoc-
ia, pietate plenus & fide, vir ingenio admodum
miti, mansuetoque: ideoque tantorum martyrum
confortio dignus. Et quidē quatuor dies, totidem-
que noctes, sanctissima martyrium corpora, beati-
tudo carniuoris exposita fuere. Cum autem, diuino be-
neficio, ab omni ferarum incurfu, salua & integra
permanerent, à fidelibus, debito sepulturae hono-
re, excepta, in ædibus templorum reposita fuere,
vt à populo fideli, ad maiorem Christi gloriae
perpetua veneratione colerentur.

VITA SIMEONIS MONACHI TRE-
sirensis, ex ea qua est per Eueryvinum Abbate mo-
nasterij Doleiensis. Obijt vir sanctus Anno 1035.

VIR Dei Simeon, patre Græco Antonio, ma-
tre Calabrica, in Sicilia, ciuitate Syracusa-
na, nobilissimis parentibus progenitus. op-
timæ indolis puer, à patre, militari virtute claro,
Constantiopolim deductus, literis ibidem imbuen-
tus, viris eruditissimis traditus est. Adultus itaque
singulari iam virtute præditus, cum cerneret
quosdam eximios pietatis & religionis cultores,
Christi sepulchrum, supplices adire; ipse eodem
religionis studio vehementer inflammatus. paren-
tibus & patria relictis, Hierosolymam abiit: ubi
per votis persolutis, vt ætiori amoris vinculo,
Deo sociari posset, solitudinem expeririuit: inuen-
it ad ripam fluminis Iordanis, viro quodam mul-
ta virtutibus claro, & sanctitatis opinione conspi-
cuo, eidem se in disciplinam tradidit. Is autem ab
omni hominum congressu, in turri quadam inclu-
dit morabatur & admiranda vitæ seueritate seip-
sum ad cælitum vitam excitabat. Hunc verò Simeo
cum ad se venientem benignè quidem complexus
esset, sed cum cerneret aduentantium turbas propo-
situm sanctitatis studium plurimum impedire,
baculum ex eo loco recessit. Simeon autem tan-
tum patre orbatus, anxius animi, quid ageret cogita-
re cepit: cumque neminem haberet, qui cum vita
eius consilia conferre posset, sedulo Patrum vitas
persequitur, ex quibus tandem intellexit valdè
periculosum esse tyronem vastæ se eremo commit-
tere & inermem cum potentatib. tenebrarum die no-
ctæque conflictare. Itaque maturo secum habito consilio,
Bethle-

i. Iunij.
Parentes &
patria Sime-
onis.

Studet Con-
stantinopo-
li.

It Hieroso-
lymans

viuit apud
quendam e-
remitam.

Degit in monasterio.

Bethleem adiit, seque in monasterium S. Mariz admitti petijt. Qua petitione benignè concessa, annos admodùm duos, diaconi interim fungens officio, ibidem, in omni sanctitate exegit. Inde ad montem Sinai abiit, vbi in loco, qui ardentis Rubi vocatus, visio celebris habetur, aliquot annos, sub Abbate, Christo strenuè militauit. Crescente ætate perfectioris vitæ desyderio, summa ipsius Abbatis voluntate, ad oram maris rubri secessit: vbi in spelunca quadam, duos ferme annos, in omni disciplina sese exercuit. Panem ei monasterium suppeditabat. Aquam verò, stillicidia rupis in qua latitabat, sitienti haustum præbebant.

Item in spelunca.

Hic cum tota mente diuinis intentus rebus, Deo famularetur, paulò post ab Abbate reuocatus, monasterium in vertice montis Sinai situm, omnibus habitatore, propter incurfantes Arabes planè desertum, incolere iussus est. Nec mora. Simeon, qui omnia sanctitatis officia ex vna obedientiæ virtute metiebatur, eò abiit seseq; & ad prædonū incurfantes & ad dæmonū infestationes sustinendas, præceptum paratumque exhibuit. Ibi verò nouas & miras sanè dæmonum insidias est expertus. Nocturnis horis, hostis, Angelica specie assumpta, in somno ei apperebat, monens atque impellens, vt sacra nocturne mysteria perageret: neq; pateretur locum, quem mel Deo consecratum, à diuinis mysterijs vacare permanere. Cumq; vir sanctus se ea sacri ministerii functione præditum pernegaret, dæmon tententem, de lectulo educebat, & ante, altare vigiliam statuebat, districtè præcipiens ne cunctatim sacrosancti corporis & sanguinis oblationem ingereret. Tum sanè turbatus Simeon, cum sacris ornatus vestibus, ab ipso dæmone stola induendus esset.

Monasterium in vertice montis Sinai.

Tentationes dæmonis.

virtute orationis & signo crucis inimicum repulit, seque delusum ingemuit. Post hæc ad monasterium Abbatis regressus, hebdomadarum se inedia maceravit, & dolens gemensque, dæmonis insidias omnibus exposuit.

Mira abbatia nentia.

Eodem tempore, tam dira fames Aegyptum invasit, ut in vna ciuitate Babylone, centum hominum nullia extincta fuerint. Qua sanè calamitate conuicti monasterij fratres, quotidie precibus & vigilijs, contra inopiam instanter pugnabant: adeo, mirabili Dei beneficio, nullum in exiguo frumento, qui supererat, detrimentum sentirent, cum natis ex eo, larga manu, præter domesticas necessitates, pauperibus subuenirent. Interim Abbas aliquod sibi suisque solatium præstaret, liberam omnibus quouis abundi potestatem fecerat, quæ ratione arrepta Simeon, qui iam ante incredibili solitudinis desiderio tenebatur, ad eremum abiit: ne quis itineris vestigia molli sabulo impressa sequeretur, eumque ab instituto retraheret, arte, quæ destruebat. Tandem post longa eremi spatiosa, ex altissima rupe, paruam contra montem eremi, raro virentem germine prospexit, plantam seque illuc, non sine magno periculo contumens natiuus gratum præbebat potum, cibatumque semina, quæ trigesimo quoque die incunant præferbant fructum. Cum capreolis tamen eremi bestiolis, quò pabulatum veniebant, mens gerebat prælium.

Nota famè ingentem in Aegypti Babylonia, quæ & Memphis

Egredium miraculum

Viuit in loco valdè solitario.

Post multos verò dies, dira fame iam extincta, imperio Abbatis, ad monasterium reductus, vteram suam, quæ multis, propter eam, qua pollebat industriam, utilis admodum erat, omnibus colaret. Ibi tum vir sanctus in partes occidentales desti-

destinatur, ut certam quandam pecuniam summam
 monasterio debitam exigeret. Sed cum Babylonem
 appulisset, mox tanquam urbis explorator, in vin-
 cula est coniectus: at paucis post diebus, cognita
 viri innocentia & probitate, honorifice dimissus
 est. Inde vero nauem armis & munitione egregie
 instructam ascendit, quanquam non ignoraret
 eam a piratis vastandam. Hortabatur nauclerum,
 ut mora unius & alterius diei, imminentem cla-
 dem euitaret: sed is robore naui & virtute sua
 confusus, sane eius consilio, nullo modo acquiesce-
 re voluit. itaque solutis anchoris, vela ventis com-
 misit, sed in sequenti die, in pyratas incidit: qui
 statim tormentis acriter nauem expugnandam sus-
 ceperunt, sed ubi se nihil aperta vi & irruptione
 proficere intellexit dolo mala grassari instituit. Si-
 gno igitur pacis sublato ad colloquium admitti pe-
 tijt. Quo concessis mira verborum blanditie archi-
 pyrata nauclero persuasit se ad maris defensionem,
 non autem ut cuiquam exitium inferret, consue-
 tum esse. Existimasse autem nauem illam propter
 admirabile robur & multiplicem munitionem lo-
 stilem fuisse. nam certum esse quasdam istiusmodi
 oberrare, quæ in mercatorum perniciem conspici-
 sent. Hoc verborum lenocinio persuasus nauclerus
 latrones illos in nauem suam recepit ut cum omnibus
 viribus imminens malum repelleret. Inter ea pre-
 dones depositis armis pacem simulant, familiares
 cum omnibus sermones miscunt, de naue in nauem
 commentantur, & conceptum animo scelus mira cal-
 ditate tegunt. Postquam vero hoc modo omnium
 fraudis suspicionem nauclero admissent, repente
 ex insidijs prosiliunt, gladios impie stringunt, &
 nauclero ante omnes caput amputat. Inde in mare
 cecidit.

TREY. exde in reliquos debacchantur, omnesq; ad vnum
 crudeli interneione iugulant. Solus Christi famu-
 lus Simeon in puppe supererat, quem cum certa-
 tum mactandū clamarent vnusq; stricto ense in eum
 irrueret, ille reiecta veste, in mare desiliit, nandoq;
 eadem effugit. Et illi quidem multa post eum spi-
 cula mittebant, sed frustra conabantur, interimere
 quem Christus volebat saluare. Ergò per vices na-
 nando, per vices in fundo gradiendo, tandem nudus
 & extrema lassitudine confectus ad littus peruenit.
 Inde ad proximum vicum tetendit, sed gētis istius
 linguam, quanquam A Egyptia, Syria, Arabica, Græ-
 cæ & Romana instructus eloquentia, intelligere nō
 poterat. Biduo igitur & nuditate & fame sitique
 miserimè confictatus est. Tertia die quidam tan-
 tum calamitatem miseratus vilissimū ei indumen-
 tum proiecit: quo indutus ilico per incredibilem
 perierarum cumulum pedibus iter Antiochiam
 profectus. Ibi à fidelibus peramanter exceptus & be-
 ne habitus breui Patriarchæ & vniuersis princi-
 bus notissimus euasit.

Ea tempestate Richardus Abbas pietatis & reli-
 gionis studio celebris sacra Hierosolymæ loca obi-
 uoluit. Dum ergo itineris necessitate compulsus
 Antiochiā descederet captus insigni Simeonis pro-
 prate socium eum itineris assumpsit. Sed accidit
 illi ad ciuitatem Bellegradum (quæ in confinio
 Bulgarorum & Hungarorum sita est) appulissent,
 principis ciuitatis illius Simeoni transitum pre-
 care negaret. Igitur flens simulq; Deo gratias agens
 mentem sentemque similiter Abbatem reliquit. Per
 vias denique augustias & latronum insidias ad
 Rothomagum reuersus est. Quo prosperè transmissio Roma
 Franciam Rothomagū appulit. Ibi verò omni spe
 pecca-

Vir Sanctus
 mittit se in
 mare & eua-
 dit eadem
 pyxatarum.

Venit Antio-
 chiam.

Rothoma-
 gum venit
 sanctus.

pecuniarum, propter quas tam multa viarum & clatronum pericula emensus fuerat, frustratus est. Comes enim Richardus, qui censum monasterio assignatum persolveret, vitam cum morte permutauerat. Itaque vir sanctus infinitis vndique circumscriptus angustiis nihil habebat aliud, quam vt in altissimo diuinae prouidentiae consilio quiesceret. Occurrit interim animo, vt charissimum sibi patrem Richardum Abbatem eiusque comites iterum inuideret, quod fecit: & egregium se apud illum exemplar sanctitatis praebuit.

Poppo Archiepiscopus Treuirensis.

Interea Poppo Treuirensis Archiepiscopus religionis ergo Hierosolymam pergens hunc Dei famulum itineris sui comitem habere voluit: cuius viue innocenciam mentisque puritatem cum facis mirari non posset, ei post redi: um suo in episcopatu manendi facultatem praeiuit, praemijque, vt maneret allexit. Hac non tam benignitate, quam diuino prouocatus instinctu Simeon, paruum tugurium in turri, quam antea portam nigram vocare solebant, elegit: vbi ipsa festiuitate Diui Andree solennitatu a Poppone & Clero vniuerso tanquam huic loco

Simeon apud Treuiros in turri degit solitarius.

lo plane mortuus reclusus est. Ibi vero quanta vix austeritate rebelles corporis motus, quamquam antea vehementer fractos, domauerit explicare est difficile. Nec defuere continuz demonum impugnationes & insidiae: quas certe nisi gratia Christi mirifice roboratus fuisset, nequaquam sustinere potuisset. Per noctes enim horrendi leonum rugitus, luporum ululatus, porcorum grunnitus auribus eius percipiebantur: caeteraque bestiarum diuinationes non raro ipsum tugurium subuenire videbantur. Et si autem imensos clamores perciperet, penitus tamen videbat nihil: vnde non dubitabat

Tentationes Simeonis.

REY. habitabat demonum eas esse prestigias. Tandem ab
 arum & la- tempestate liberatus nocte quadam peruigil in
 atus est. Co- ratione, totam sensit fabricam turris illius fundi-
 alterio affi- ratione, totam sensit fabricam turris illius fundi-
 permutave- concuti, & quasi facto terre motu in profundum
 e circumse- mergi. Sed eo terrore nihil motus vir Dei peristi-
 am vt in al- tin precibus immobilis, & ecce cellula immenso
 quiesceret. monstrum, Sathan enim in Angelum lucis & transfigu-
 um sibi pa- hac ratione inuictum athleram in fraudem im-
 ites iterum- dere conabatur. Sed Simeon, cuius mens radijs
 apud illu- radi spiritus multo clarius fulgebat, protinus in-
 scopus reli- cas cognouit lumenque per demonem illatum
 nc Dei fama- oculis quidem suis aspicere dignatus est. Cum
 r: cuius vire- ro clausa aliquamdiu lumina rursus aperiret:
 m satis mira- tibi monstrum horrendum, hostis antiqui te-
 episcopatu- ma species, ipse inquam cacodemon multis
 q; vt mase- bus in eum sauiens si non plane superaret, saltem
 quam diuino- prosterneret, nitebatur. Sed Simeon quamquam
 m tugurium- mo aspectu expauesceret, mox tamen oratione
 are solebant- crucis signo hostem confidenter inuasit eumq; in-
 ex solenni- tam compulit.
 am huic seco- Tum vero inimicus cum omnes machinationes
 quanta vix- se illatas in nihilum concidere cerneret, seruos
 uaquam tui- in eum armavit, multoque per eos, quam per
 explicatus- maiorem vim intulit. Ea tempestate aquarum
 onum impu- mina vehementer excreuerant, multisque oppi-
 rancia Chri- tis & varijs locis exitium minabantur. Eius ma-
 sustinere di- sam demonis satellites Simeoni imputabant
 eorum rigo- que maleficum esse, & propter multiplicem
 annitis asse- impietatem, cladem illam a Deo immissam es-
 stiarum det- timabant. Vnde, facto ex ciuitate impetu, la-
 subuerunt- bus eius tugurium obruere conati sunt. Iamq;
 mores autu- stram perfregerant & in furore perstabant cum
 il: vnde au- ceon in sui persecutione exultans solis preci-
 dubi- bus

Videt eadē:
 demonem
 horribili
 specie.

(inu.)

Patientia vi-
 ti sancti in
 persecutio-
 ne atrocē

Ecce
 bus

bus furorem eorum impetumque repressit.

Post hæc decursis annis aliquot diuinitus de obitu sui die certior factus, totum se ad cælestia contemplanda multò studiosius composuit: donec Kalendaris Iunij sanctam animam benignissimo suo Creatori redderet. Corpus eius exanime altera die sudorum optimè sanè fragrantem præbuit. Tricesima verò die, quo toto tempore propter odoris suauitatem inhumatum permansit, mulier omnibus contracta mēbris ad sepulchrum eius salutem adepta est. Ab eò verò tempore tantis deinceps miraculis cōruseauit, vt à Benedicto Papa nono, Popone Archiepiscopo petente, statim ab obitu in diuorum sit numerum relatus.

ILLVSTRE CERTAMEN CLARISSI-

morum Martyrum apud Lugdunum Gallie Phoenicis eius vrbis S. Episcopi Diaconi, Epagathi, Mator, Attali, Ponici, Biblidis, Alexandri & Blandina cum alijs: quorum sortia & iterata certamina Christiani Viemenses & Lugdunenses describere. Habetur apud Eusebium Casariens. Eccles. Histor. lib. 5. cap. 1. & 2.

2. Iunij.

Persecutio
immanis in
Gallijs.

Magnitudo afflictationis, quæ hoc loco ingruens, uelut ingens gentilium odium contra sanctos incitatum, supplicia, quæ beati Martyres pro fide sustinuerunt, neque dicendo accuratè explicari, neque scribendo facile à quoquam comprehendendi possunt. Nam aduersarius nolter omnibus modis, ut dicitur, Christianos ad ortus adeo uolens in nos grassatur, ut publicis non modò ædificijs, sed etiam in foro nobis interdictum sit: sed etiam in conspectum nemini usquam locorum in conspectum